

Kansainvälisen virtuaalisen opetuksen suunnittelussa huomioitavia asioita

pohtia, millaisia tavoiteltavia asioita on mahdollista oppia virtuaalisesti. Voidaanko virtuaalisten opetusmenetelmien avulla saavuttaa eettisiä, teoreettisia, praktisia, sosiaalisia ja yhteisöllisiä tavoitteita? Millaisia teknisiä ja ei-teknisiä taitoja kannattaa opettaa virtuaalisin simulaatioin?

Virtuaalinen opetus perustuu tilannesidonnaiseen, oppijakeskeiseen ja konstruktivistiseen pedagogiikkaan. Tilannesidonnainen opetus korostaa kontekstin ja sosiaalisen vuorovaikutuksen tärkeyttä sekä oppijayhteisön kollektiivista oppimista. Konstruktivismiin näkökulma tuo virtuaaliseen opetukseen ajatuksen opiskelijoiden aktiivisesta osallistumisesta ja tiedon rakentamisesta aikaisemman tiedon ja kokemusten reflektoinnin pohjalta. Konstruktivistisen pedagogisen ajattelun myötä voidaan huomata, että virtuaalisessa opetuksessa on hyvä soveltaa interaktiivisia menetelmiä, esimerkiksi simulaatiota tai keskustelufoorumeita. Ryhmätyöt ja projektit voivat lisätä yhteisöllisyyttä ja mahdollistaa monipuolisen oppimisen sosiaalisen vuorovaikutuksen kautta. Niissä voidaan hyödyntää esimerkiksi erilaisia keskustelualustoja ja videokonferenssia. Konstruktivistinen pedagogiikka korostaa reflektiivisiä aktiviteetteja. Yksi mahdollisuus motivoivaan ja reflektiiviseen oppimiseen on kannustaa opiskelijoita kirjoittamaan oppimiskokemuksistaan artikkeleita tai blogeja.

Miten edistää oppimismotivaatiota virtuaalisessa oppimisympäristössä?

Oppimismotivaation edistäminen on tärkeää, että opiskelijat saavuttavat hyviä oppimistuloksia virtuaalisessa oppimisympäristössä. Olennaista on edistää toiminnan interaktiivisuutta ja yhteisöllisyyttä alusta lähtien. Hyvällä ja luottamuksellisella oppimisilmapiirillä on suuri merkitys virtuaalisessa oppimisympäristössä. Usein eri maista kotoisin olevat opiskelijat lähtevät tarkastelemaan maidensa kulttuurisia eroja, mutta niiden sijaan olisi hyödyllistä yrittää löytää yhteisiä ja yhdistäviä asioita.

Opiskelumotivaatio on kytköksissä opiskelijoiden kognitiiviseen ja affektiiviseen sitoutumiseen. Piilo-opetussuunnitelmassa olisikin tärkeää pyrkiä edistämään opiskelijoiden sitoutumista kommunikaatioon, vuorovaikutukseen, yhteistyöhön ja yhteisöllisyyteen (Martin & Borup, 2022). Tämä edellyttää aktiivisen läsnäolon varmistamista innostavalla ja rohkaisevalla pedagogisella otteella. Avoimet ja luottamukselliset suhteet opiskelijoiden kesken parantavat oppimistuloksia myös virtuaalisessa oppimisympäristössä. Opiskelijoiden nähdään olevan sitoutuneempia, kun heille annetaan virtuaalisia yhteistyöprojekteja.

Opiskelijoiden oppimismotivaatio on parempi, jos he kokevat tulevansa kuulluksi. On tärkeää kysyä heidän kokemuksiaan erilaisista virtuaalipedagogisista toteutuksista. Heidät olisi hyvä saada myös mukaan suunnittelemaan virtuaalisten kurssien toteutusta. Toisille opiskelijoille sopivat paremmin synkronoidut kurssit ja toisille asynkronoidut opiskeluvaihtoehdot. Synkronoidut, reaaliajassa toteutetut virtuaaliset kurssit puoltavat paikkaansa silloin, jos aihe edellyttää keskustelua ja mahdollisuutta esittää kysymyksiä. Asynkronoitu oppiminen sopii paremmin niille opiskelijoille, jotka opiskelevat työn ohessa. Tällöin he voivat opiskella heille parhaiten sopivana aikana.

Virtuaaliset simulaatiot motivoivana oppimismahdollisuutena

Simulaatioiden tarkoituksena on imitoida autenttisia hoitotyön tilanteita ja konteksteja sekä tuottaa opiskelijoille mahdollisuus oppia tärkeitä käytänteitä ja taitoja sekä edistää heidän tunneälytaitojaan, tilannetietoisuusosaamistaan, päätöksentekokykyään ja kriittisen ajattelun taitojaan (Salminen-Tuomaala ym., 2020). Forondan ym. (2020) mukaan virtuaaliset simulaatiot parantavat kognitiivisia oppimistuloksia ja arviointitaitoja. Ne kehittävät myös opiskelijoiden empatiataitoja, joita tarvitaan erilaisten asiakkaiden kohtaamiseen.

Virtuaalisissa simulaatioissa voidaan hyödyntää vuorovaikutteisia potilasskenaarioita, pelillisyyttä, reaaliaikaisia monipistesimulaatioita, nauhoitettuja potilasrooliharjoitteita (human standardized patient), avattaria, animaatioita sekä erilaisia osallistaviin menetelmiin perustuvia menetelmiä (esim. tulevaisuuskolmio, virtuaalinen learning cafe). Tarinallisuus ja tapauspohjaiset pelit voivat elävöittää virtuaalista opetusta, samoin pienet virtuaaliset visat, joissa voidaan hyödyntää myös leikkimielistä kilpailuotetta.

Teams mahdollista erilaiset potilashaastatteluharjoitukset, joissa voidaan eläytyä potilaan ja hoitajan rooleihin annetun etukäteisohjauksen pohjalta. Lisäksi teamsin ja zoomin sekä erilaisten teknisten sovellusten avulla on mahdollista harjoitella myös etäohjaustaitoja. VR-lasit ja virtuaaliset oppimateriaalit mahdollistavat myös opiskelijan itsenäisen opiskelun (Salminen-Tuomaala ym., 2020; Salminen-Tuomaala, 2023).

Yhteenvedona voidaan todeta, että virtuaalisen opetuksen mahdollisuuksia tunnistetaan yhä enemmän. On tärkeää kehittää opiskelijoita motivoivia ja oppimista edistäviä virtuaalisia menetelmiä huomioiden niiden hyödyllisyys klinisen hoitotyön eettisten, teknisten ja ei-teknisten taitojen saavuttamiseksi. Monet klinisen hoitotyön taidot edellyttävät kuitenkin konkreettista harjoittelua tilannetietoisuuden, tunneälytaitojen ja käden taitojen oppimiseksi.

Mari Salminen-Tuomaala

TtT, dosentti, yliopettaja, Kliininen asiantuntijuus

Seinäjoen ammattikorkeakoulu

mari.salminen-tuomaala@seamk.fi

Mari Salminen-Tuomaala on terveystieteiden tohtori, joka toimii klinisen hoitotyön yliopettajana Seinäjoen ammattikorkeakoulussa. Hän on sosiaali- ja terveysalan ylempi AMK, Kliininen asiantuntijuus -tutkinnon YAMK-yliopettaja sekä Terveystieteiden edistäminen ja hoitotyö -tutkimusohjelman vetäjä. Hän toimii myös dosenttina Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteiden terveystieteiden yksikössä (hoitotieteen dosenttuuri).

Lähteet

Foronda, C.L., Fernandez-Burgos, M., Nadeau, C., Kelley, C.N., & Henry, M.N. (2020). Virtual Simulation in

Nursing Education: A Systematic Review Spanning 1996 to 2018. *Simulation in Healthcare* 15(1), 46–54. doi: 10.1097/SIH.0000000000000411. PMID: 32028447.

Martin, F., & Borup, J. (2022). Online learner engagement: Conceptual definitions, research themes, and supportive practices. *Educational Psychologist*, 57(3), 162–177.
<https://doi.org/10.1080/00461520.2022.2089147>

Salminen-Tuomaala, M. (2020). Developing emotional intelligence and situational awareness through simulation coaching. *Clinical Nursing Studies* 8(2), 13–20. <https://doi.org/10.5430/cns.v8n2p13>

Salminen-Tuomaala, M. (2021). How can Simulation Coaching Improve Emotional Intelligence Skills and Situational Awareness in Child Protection Professionals? *Athens Journal of Health & Medical Sciences* 8(1), 67-86. <https://doi.org/10.30958/ajhms.8-1-4>

Salminen-Tuomaala, M. (2023). How Can Virtual Reality Glasses and Virtual Learning Material be Useful for Final Stage Nursing Students? *Athens Journal of Health and Medical Sciences* 2023, 9: 1-14.
<https://doi.org/10.30958/ajhms.X-Y-Z>

Salminen-Tuomaala, M., Leppäkangas, E., & Perälä, S. (2020). Towards more authentic simulation-based learning – Nursing students' experiences. *Clinical Nursing Studies* 8(4), 18-25.
<https://doi.org/10.5430/cns.v8n4p18>

Walther, J. B. (2022). The theory of interpersonal knowledge. Teoksessa: D.O. Braithwaite & P. Schrodtt (toim.). *Engaging theories in interpersonal communication: Multiple perspectives* (3. painos, s. 392–402). Routledge.